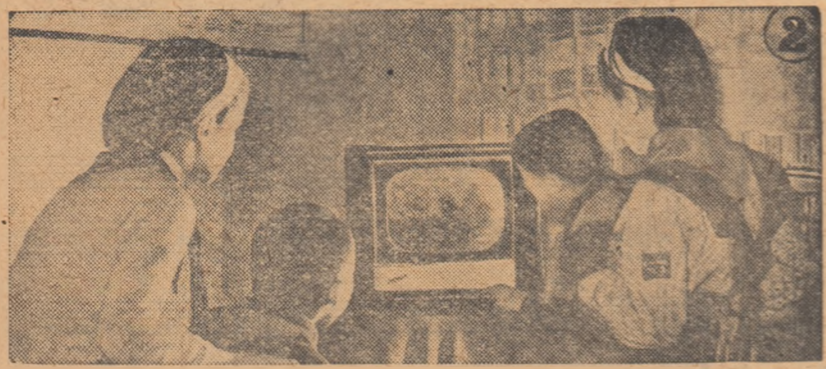
Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X nr. 5 (687) • joi 29 ianuarie 1959 • 8 pag. 30 bani

Au început lucrările celui de al XXI-lea Congres al P. C. U. S.

PE DRUMUL COMUNISMULUI

La 27 ianuarie, în marele Palat al Kremlinului, din Moscova, și-a început lucrările Congresul al XXI-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Evenimentul acesta, de o uriașă însemnătate pentru poporul sovietic, pentru popoarele celorlalte țări socialiste, pentru toți oamenii iubitori de pace, este aț in atenția întregii lumi.

Congresele P.C.U.S., găzduite de-a lungul anilor în istoricul Palat din Moscova, au însemnat fiecare un bilanț strălucit al mărețelor victorii dobîndite de poporul sovietic pe drumul făuririi unei vieți fericite, luminoase. De la ultimul Congres — al XX-lea — au trecut abia 3 ani. Congresul XX al P.C.U.S., care a avut o importanță deosebită, a dat un avînt nemaiîntîlnit înfloririi economice și culturale a țării sovietice, a îmbogățit și dezvoltat învățătura marxist-leninistă, a avut un răsunet larg, hotărîtor, în rîndurile mișcării muncitorești de pretutindeni, în rîndurile luptătorilor pentru pace și socialism. De atunci, poporul sovietic, în frunte cu gloriosul său partid, a înfăptuit numeroase realizări pe tărîmul industriei, agriculturii, științei; realizări încununate de epocalul eveniment al creierii sateliților artificiali și rachetei cosmice.

Succesele acestea, care au uimit întreaga lume, sînt rodul muncii pline de eroism, generozitate și îndrăzneală creatoare a fiecărui om sovietic. Ele grăiesc tuturor despre forța uriașă a poporului stăpîn pe soarta sa, despre chezășia de oțel ce o reprezintă încercata și înțeleapta conducere de către partidul marxist-leninist a luptei poporului pentru un țel măreț.

Așa cum întîmpini pe cineva drag cu un buchet de flori, tot astfel poporul sovietic a întîmpinat Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. cu mănunchiul viu și puternic al succeselor sale. In mănunchiul acesta se împletesc faptele care au prins viață, cu visele înflăcărate ce vor deveni curînd realitate. Și fără îndoială că floarea cea mai minunată

(Continuare în pag. 5-a)

Gîndindu-ne să publicăm o pagină cu aspecte din viața unei unități, ne-am dat seama că autorii cei mai potriviți ai acestei pagini ar fi, nici mai mult nici mai puțin, decît... ziariștii proprii, ai unității respective! De aceea, alegînd ca obiectiv unitatea de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 3 din București, i-am solicitat ca autori pe redactorii și colaboratorii gazetei de perete ai acestei unități...

Interviu cu o pionieră fruntașă la învățătură: MIHAI ALINA, din clasa a VI-a A

Intrebare: După cîte știu, ai încheiat trimestrul I cu note foarte bune. Cum ai reușit să ai asemenea rezultate?

Răspuns: Datorită, în primul rînd, programului zilei. Eu îmi petrec ziua astfel: după ce vin de la școală, fac lectură particulară și-mi revăd notițele pentru lecțiile de a doua zi. Apoi, a doua zi, de dimineață, încep să învăț. Mai întîi, mă ocup de materiile care mi se par mie mai grele, și le las la urmă pe cele la care cred că-mi este mai ușor. Bineînțeles, și la unele, și la altele, întîi citesc și apoi scriu! Apoi, caut să-mi întregesc pe cît e cu putință cunoștințele; la lecția despre Ion Creangă, de pildă, am citit în întregime „Amintiri din copilărie" și basmele lui Creangă. Și încă un lucru însemnat: încerc să-mi împart timpul în așa fel încît să am între materii 10—15 minute pauză, cînd mă joc sau îi cer ceva de lucru mamei.

Intrebare: Intr-adevăr, un asemenea program e folositor. Dar, ia spune: pe colegii mai slabi la învățătură cum îi ajuți?

Răspuns: Nu știu ce să spun... Oricum, sînt bucuroasă că noua mea colegă, Fier Florica, e atentă atunci cînd, în fiecare recreație, discutăm despre ce s-a predat la oră și despre ce avem ora viitoare.

Intrebare: Cum îți petreci timpul liber?

Răspuns: In timpul liber, îmi place să vin la cercurile din unitatea noastră ori să particip la alte activități pionierești.

Intrebare: Și acum, mulțumindu-ți pentru răspunsuri, o ultimă întrebare: ce ai vrea să devii?

Răspuns: Știu eu? Imi place să scriu versuri, găsesc interesantă croitoria, nu mi se pare urîtă nici medicina... Așa că, hai să amînăm răspunsul pentru la... anul!

MARINCOVICI RUXANDRA
cl. a VII-a A

HARNICELE CROITORESE

— Țac... țac... țac...

Desigur că sunetele acestea v-au și arătat că ne aflăm într-un atelier de croitorie, unde se croiește, se coase și — au! — se înțeapă...

Aceasta însă pentru că deocamdată nu ne aflăm chiar într-un atelier ci numai într-un cerc de croitorie. Dar, nu-i nimic; fetele din cercul de croitorie al unității noastre sînt harnice și, in curînd, vor deveni niște croitorese foarte dibace.

Iată: Haschi Rodica învață să ia măsura cu ajutorul colegei ei de cerc, Luchian Neli, care-i servește drept model. Bădică Lăcrămioara lucrează broderie, iar Stănescu Ioana, care e ocupată cu o croială, ne spune că-i place foarte mult croitoria. După cum aflăm mai apoi, Ioana e una dintre cele mai harnice membre ale cercului. De altfel, ea lucrează și acasă, ajutînd-o pe bunica ei la toate treburile care cer ac și ață.

Activitatea cercului nostru de croitorie este deci nu numai frumoasă ci și rodnică, de aceea nu trebuie să ne mire numărul destul de mare de participanți. Doar e atît de bine să îmbraci o haină cusută chiar de mîna ta! Și e sigur că, odată și odată, micile noastre croitorese vor ajunge la aceasta!

PANEA MICHAELA și SCHWARTZ ODETA
cl. a VII-a

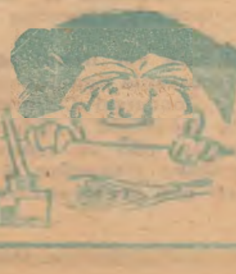
Foileton

FOAIE PERSONALA

Răscolind prin arhiva școlii noastre, am dat peste o foaie personală. Citiți-o și voi, e foarte interesantă! Numele: *Angelescu.* Pronumele: *Constantin.* Domiciliu: *Str. Miron Costin nr. 17. Dar mai are și alte domicilii: sub bancă, în timp ce tovarășii profesori ascultă; pe stradă, în timpul tezelor; la școală, în timpul liber; acasă, în timpul școlii.* Ocupația: *uituc. Cînd se întîlnește cu tovarășii profesori, își uită șapca pe cap. Cînd este întrebat la lecții, uită să răspundă.* Materia preferată: *matematica. Aceasta întrucît el este o... problemă. O problemă pentru clasă, pentru detașament, care se străduiesc să-l ajute să se îndrepte atît la purtare, cît și la învățătură. Cred însă că la rezolvarea acestei probleme tot Angelescu trebuie să dea cel mai mult ajutor! El va trebui să facă astfel încît foaia personală de mai sus să cuprindă cu totul alte date, ca de pildă:* ocupația — *atenția la ore;* materia preferată — *buna cuviință și așa mai departe.*

Da, Angelescule?

GIRIPESCU FLORIN
cl. a V-a B.

ȘTIRI

• NOTA 10 a reușit să primească, la limba romînă, pionierul Andreescu Traian din clasa a V-a B.

• CERCUL FOTOGRAFIC din unitatea noastră va fi în curînd inaugurat împreună cu laboratorul respectiv.

• CARNAVALUL FRUNTAȘILOR LA INVAȚATURA, care va avea loc în unitatea noastră luna viitoare, se bucură de multă atenție în toate detașamentele. Fiecare vrea să contribuie la reușita lui cu puncte de program cît mai interesante.

• MOSCOVA, ȘCOALA nr. 285, aceasta este adresa de la care a sosit, pe adresa școlii noastre, un foarte interesant album filatelic.

• O SURPRIZA le-a fost pregătită pionierilor și școlarilor din clasele mai mici de către pionierii Ionescu Cristian, Irod Alexandru, Macostrai Mîndruț și Emancipatu Sabin, din clasa a VII-a C. Aceștia au ridicat, pe terenul de sport, pentru prietenii lor mai mici, un uriaș și cumsecade om de zăpadă!

FUGAREVICI SEVER
cl. a VII-a B

1 „Activitatea cercului nostru de croitorie este nu numai frumoasă ci și rodnică".

2 Sst, liniște! Astăzi, la televizorul școlii, pionierii detașamentului clasei a V-a A vizionează un program interesant.

Din viața PIONIEREASCĂ

IN VIZITĂ

Frații noștri mai mari

„Tovarășul secretar". Așa e cunoscut secretarul organizației de bază U.T.M. a întreprinderii I.C.A.R., din București, de către pionierii Școlii de 7 ani 142, din raionul Lenin. De multe ori vin, tovarășul secretar și alți membri ai comitetului U.T.M., în mijlocul pionierilor. Ii ajută, îi îndrumă, le dau sfaturi. Tovarășii instructori de detașament sînt, toți, muncitori utemiști, din uzină. Ei au primit cu bucurie sarcina dată de organizația de bază U.T.M de a se ocupa de detașamentele unității. Și cîte lucruri frumoase și interesante n-au învățat pionierii școlii 142 de la frații lor mai mari, utemiștii. De cîte ori nu i-au ajutat! Iată de pildă, cu ajutorul utemiștilor, pionierii au o frumoasă activitate cultural-artistică. De asemenea, utemiștii de la I.C.A.R i-au sprijinit pe pionieri să-și închegheze un cerc de mecanică. Activitatea în noul cerc e urmărită și îndrumată îndeaproape, cu drag, de către utemiști. Și poate că atunci cînd un pionier învață să mînuiască cu dibăcie uneltele, e mai mare bucuria și emoția tînărului „maistru", decît a „ucenicului"...

Grija pe care le-o arată organizația U.T.M. din fabrică a făcut să crească dragostea și respectul pionierilor față de utemiști. Ei nu uită niciodată să-i invite la adunările lor. De multe ori, tinerii fruntași vin și vorbesc copiilor despre munca lor... Și nu de puține ori pionierii au fost în vizită la prietenii lor mai mari în fabrică, la locul lor de muncă. Iar mulți dintre pionierii care au împlinit 14 ani, au fost primiți în rîndurile utemiștilor

*

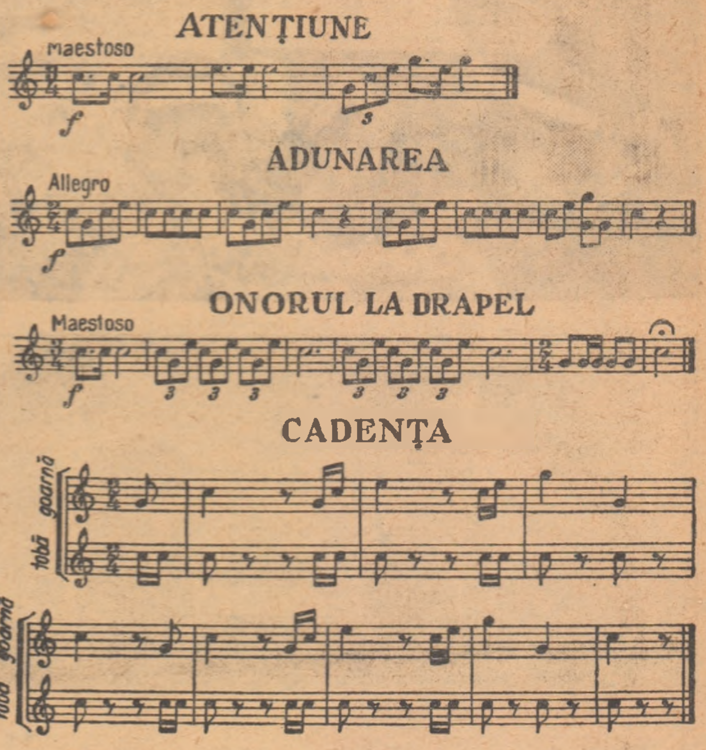
In orice colț al țării, grija nețărmurită a partidului și preocuparea atentă a organizației U.T.M însoțesc munca pionierilor, educîndu-i astfel încît să devină buni cetățeni ai patriei noastre.

Colectivele de conducere ale unităților de pionieri, prin tovarășii instructori și prin grija directă a comitetelor U.T.M., primesc necontenit ajutor și îndrumare Iar pionierii se îndreaptă cu dragoste și încredere către organizațiile de bază U.T.M., către frații lor mai mari, utemiștii.

„...PARTIDUL MUNCITORESC ROMIN A INCREDINȚAT UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR SARCINA DE A SE OCUPA DE ACTIVITATEA ORGANIZAȚIEI DE PIONIERI".

(Din Regulamentul organizației de pionieri din Republica Populară Romînă).

Semnalele pionierești cu toba și goarna

IN SFIRȘIT ZAPADA!

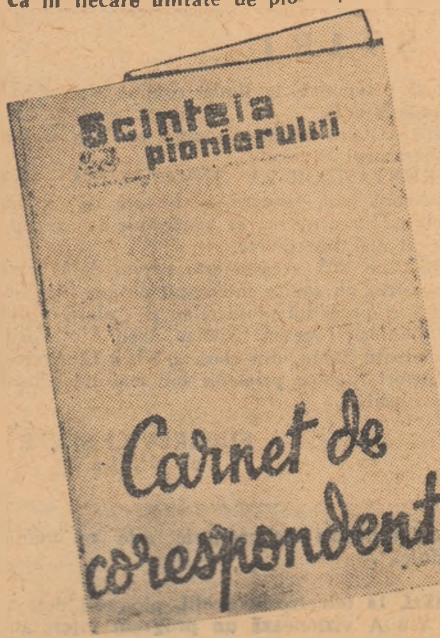
Dragi prieteni

In grupa, detașamentul sau unitatea voastră aveți, fără îndoială, o activitate bogată, se petrec fapte deosebite care ar putea servi drept pildă și altor unități. Mulți dintre voi, prieteni buni ai gazetei, au obiceiul de a ne povesti, prin scrisori, ceea ce se întîmplă în viața unității.

Se întîmplă că multe unități au inițiative bune, acțiuni interesante dar, le țin „secrete". De aceea ele nu pot fi aduse la cunoștința tuturor pionierilor, deoarece nimeni nu ne scrie despre ele. De aceea, noi propunem ca în fiecare unitate de pionieri, colectivele de conducere ale unităților să desemneze un pionier priceput, descurcăreț în ale scrisului și cu inițiativă, care să devină corespondentul special al unității. Pentru aceasta el va primi un carnet special. Astfel, unitățile de pionieri vor avea o legătură permanentă cu ziarul nostru.

Așteptăm ca președinții unităților să ne trimită cît mai curînd numele pionierului ales corespondent al unității pentru a le trimite „Carnetul de corespondent special". Bineînțeles că și ceilalți pionieri care nu au primit carnete pot să corespondeze cu noi. Iar noi, în afara știrilor ce le vom primi de la corespondenții noștri speciali, din unități, vom aștepta cu bucurie și alte vești de la oricare dintre voi.

REDACȚIA

Așa arată carnetele viitorilor corespondenți ai „Scînteii pionierului"

In cinstea aniversării a zece ani de la înființarea organizației de pionieri din țara noastră

Dragi copii,

La 30 aprilie 1959 se vor împlini zece ani de cînd, prin grija nețărmurită a Partidului, pe plaiurile țării noastre au fluturat primele cravate roșii. In cinstea aniversării a zece ani de la crearea organizației de pionieri, în toată țara, detașamentele și unitățile de pionieri au și inițiat acțiuni frumoase, interesante. Iată cîteva indicații cu privire la acțiunile ce le puteți întreprinde și voi în detașamentele și unitățile voastre.

— In primul rînd, colectivele de conducere trebuie să lupte din răsputeri și să dea ajutor tovarășilor profesori ca, în detașamente și unități, toți copiii să învețe bine. Aceasta e sarcina principală a fiecărui pionier.

— Colectivele de conducere vor trebui să antreneze toți pionierii la concursurile tradiționale ale organizației de pionieri: „Concursul Cultural Artistic", „Concursul micilor tehnicieni", „Concursul micilor naturaliști", Concursul „Să ne cunoaștem ținutul natal" și „Spartachiada pionierilor și școlarilor"; să organizeze cît mai multe excursii și jocuri de orientare.

— Colectivele de conducere trebuie să se îngrijească ca cei mai buni școlari să fie primiți, în această perioadă, în rîndurile pionierilor.

— Multă atenție trebuie dată acțiunilor patriotice. Fiecare pionier să adune cel puțin 50 de kg fier vechi, să crească pui, iepuri, să sădească și să îngrijească cel puțin un pom fructifer.

— In cinstea aniversării, unitățile își pot sărbători „ziua de naștere" (adică ziua în care au fost înființate). Se vor organiza întîlniri cu membrii de partid, cu activiști; se vor alcătui albume și expoziții cuprinzînd istoricul unității de pionieri de la înființarea ei și pînă azi. De asemenea, pentru ziua de 30 aprilie se pot pregăti frumoase focuri de tabără.

Acestea sînt cîteva din acțiunile ce se pot organiza în cinstea aniversării a zece ani de la înființarea organizației de pionieri din țara noastră. Firește, prin inițiativa unităților și detașamentelor se mai pot întreprinde multe alte acțiuni.

In numerele viitoare vom reveni cu amănunte.

IN INTIMPINAREA ANIVERSARII A ZECE ANI DE LA CREAREA ORGANIZAȚIEI DE PIONIERI DIN R. P. R.

12.000 lei economie

Printre acei care lucrau voluntar la înfrumusețarea școlii noastre, se aflau utemiștii din clasele a IX-a și a X-a. Fără să stăm pe gînduri, am alcătuit și noi, pionierii, două brigăzi. Cîteva zile la rînd am vopsit cercevelele, ușile, glasvandurile și, jur împrejur, pereții din clase și coridoare. In felul acesta, utemiștii și pionierii din școala noastră au economisit 12.000 lei. Sîntem bucuroși că banii economisiți de noi vor fi folosiți de Sfatul popular pentru construcția de noi locuințe în orașul nostru.

Pionierii DECULESCU DAN, GEORGESCU DAN, OPRIȘ MARILENA și DECULESCU CRISANDA
de la Școala medie mixtă nr. 1 — Călărași

Pe un teren forestier...

...din comuna Valea lui Mihai au participat 53 de pionieri la munca de plantarea plopilor de Canada. Iar ca munca să fie mai spornică, ei și-au împărțit sarcinile în felul următor: unii au marcat locul alții au făcut gropile, iar ceilalți au așezat puieții —după sfatul tehnicianului. Astfel, în numai patru ore au plantat peste 1200 de puieți, pe o întindere de 8 ari.

Printre cei care s-au evidențiat în această muncă se numără Juri Ilie, Pop Iosif, Negruț Ioan, Schvartz Edita, Nicolau Lucia și alții.

Prof. GH. BOBOC
coresp. voluntar
Oradea

Pentru hrana oilor

Nu de mult pionierii și școlarii din comuna Brănești au întreprins acțiunea de strîngere a frunzei pentru furajele de iarnă ale oilor din saivanul întovărășirii. Totodată, ei au curățat perimetrul de mărăcini și au pregătit terenul pentru ca la primăvară, să crească iarbă bogată. De curînd pionierii și școlarii din comuna noastră au mai plantat de asemenea 1200 nuci, pe lotul experimental.

Prof. V. CRISTIAN
corespondent voluntar

De astădată „eroul" nostru este Goreanu Constantin de la Școala de 7 ani comuna Valea Viilor.

Colegii lui se plîng că ia note proaste iar la teza de chimie a fost prins copiind, drept pentru care a luat nota 1. Intru cît Goreanu nu numai că nu e necăjit dar este foarte mîndru de isprăvile sale și așteaptă de bună seamă și o coroană de lauri, ne-am gîndit să i-o... servim.

Prieteni nedespărțiți

Pionierii Ruga Radu, de la Școala de 7 ani nr. 13, și Jelner Victor, de la Școala de 7 ani, cu limba de predare germană, nr. 14, din Sibiu, sînt buni prieteni și pasionați electrotehnicieni. In timpul liber, ei lucrează diferite aparate electrice.

„Vă așteptăm la noi"

La orele 9 dimineața fix, autobuzul s-a oprit într-un viraj scurt în fața clubului. In aceeași clipă, la fereastra clădirii a apărut un ciorchine de capete, iar la ferestrele mașinii au răsărit deodată vreo zece pionieri, cu priviri curioase. Simțeau cu toții aceeași bucurie, aceeași sfiiciune amestecată cu emoție.

Va să zică aveau să-și cunoască în sfîrșit prietenii... Da, într-adevăr nu-i mult spus, prietenii. Nici nu-și putuseră închipui vreodată că o scrisoare, chiar un schimb de scrisori cu gînduri bune, poate apropia atît de mult oameni care nu s-au văzut niciodată. Și totuși se știau atît de bine...

— Poate că ăsta e Iuliu Rab, despre care ne-au scris că are note bune — și-a spus cu voce tare unul dintre pionierii gazde.

— Care o fi Ianoș Kiss — încercă un altul să ghicească din spatele geamului.

Pionierii din mașină au coborît o dată cu gazdele lor, pionierii de la Școala medie nr. 6 din Orașul Stalin. Și s-au trezit pe stradă, îmbrățișîndu-se și strîngîndu-și mîna cu putere, ca niște buni prieteni care nu s-au văzut de ani.

Au început numaidecît să vorbească despre cîte și mai cîte.

Dar timpul nu stă în loc. Și-apoi gazdele erau nerăbdătoare să pornească în vizită la uzinele „Steagul Roșu". Era doar surpriza pe care le-o pregătiseră celor din Săcele!

S-au urcat cu toții din nou în autobuz și au pornit spre uriașa cetate a mașinilor din Orașul Stalin, despre care cei de la sat auziseră atîtea. Odată ajunși aici n-au avut prea mult timp să-și schimbe impresiile între ei. Mulți nici n-au putut pridìdi să-și noteze explicațiile tovarășului Dumitru, secretarul comitetului U.T.M. care i-a condus prin secții.

...Cînd dinspre munte au început să se îngîne luminile după-amiezii de iarnă, prietenii s-au despărțit. Peste puțină vreme, pe adresa pionierilor Școlii medii nr. 6 din Orașul Stalin a sosit o scrisoare care spunea printre altele: „Vă așteptăm la noi în prima duminică din luna februarie. Vom merge împreună în excursie, sus, la cabana Bolnoc, vom cînta și ne vom petrece o zi minunată".

Semnau pionierii Școlii de 7 ani maghiară, din Săcele.

M. DASCALU

Președintele

Copiii din comuna Călugăreni s-au împrietenit demult cu președintele Sfatului popular tovarășul Constantin Popescu.

Vesel și prietenos, el stă adesea cu ei de vorbă. De aceea poate copiii își fac drum și, în recreație, merg în curtea sfatului „să bea apă" deși au fîntînă și în curtea școlii. De fapt, ei doresc să schimbe o vorbă-două cu nenea Constantin. Deseori, președintele le iese în întîmpinare. Știind că le este prieten, copiii îi spun fără sfială necazurile și bucuriile lor. Și necazul lor cel mare era că școala cea veche devenise neîncăpătoare.

Președintele știa aceasta, vorbise de multe ori cu profesorii și părinții despre o școală nouă. Și iată că nu de mult s-a hotărît construirea școlii prin autoimpunere.

Bucuria copiilor n-avea margini. Organizați pe echipe au dat și ei ajutor: au cărat nisip și pămînt, au stins varul, au nivelat, au fost în pădure după lemn.

Și școala s-a înălțat. Școală mare, frumoasă. Clase luminoase și încăpătoare. Bănci noi, solide.

Prietenia copiilor cu președintele s-a întărit. Doar au muncit „împreună"!

Pentru președinte, copiii au nu numai sentimente de prietenie, dar și admirație și respect. S.M.T.-ul, gospodăria colectivă „30 Decembrie", întovărășirile, saivanul pentru animale, podurile peste Neajlov, șoseaua raională și atîtea altele au luat ființă sub ochii copiilor, datorită hărniciei oamenilor din comună și, desigur, muncii neobosite a președintelui.

*

Școala cea nouă nu mai este chiar lîngă Sfatul popular. Dar copiii tot acolo se duc să bea apă. Numai din obișnuință oare?

E. CIRMACIU

SARBATOAREA UNIRII IN CAPITALA

1859—1959. O sută de ani de la înfăptuirea Unirii Moldovei cu Țara Romînească... Pretutindeni pe întinsul patriei, oamenii muncii au sărbătorit cu bucurie nestăvilită această aniversare scumpă întregului popor.

La București, deputații Marii Adunări Naționale s-au întîlnit într-o emoționantă sesiune jubiliară, închinată măreţului eveniment ce luminează ca o făclie istoria patriei. S-au întîlnit, veniți din toate colțurile țării, trimișii adevărați ai poporului. S-au întîlnit, ca un simbol, pe locul unde, cu o sută de ani în urmă, poporul impunea adunării elective de atunci, Unirea Țărilor Romîne.

La deschiderea Sesiunii, însoțit de ovațiile puternice ale deputaților, a luat cuvîntul tovarășul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Miniștri. Tovarășul Chivu Stoica a evocat în călduroase cuvinte lupta dusă de țăranii clăcași, de meseriașii și cărturarii luminați ai timpului, care acum o sută de ani au înfăptuit actul Unirii. Tovarășul Chivu Stoica a făcut apoi o trecere în revistă a realizărilor obținute de popor, sub conducerea înțeleaptă a partidului, în anii de democrație populară. Ascultată cu entuziasm, cuvîntarea tovarășului Chivu Stoica a fost subliniată necontenit de aplauze.

În după-amiaza zilei de 24 ianuarie, manifestările prilejuite de istoricul eveniment s-au răsfrînt adînc în bucuria miilor de oameni revărsați pe străzi, în entuziasmul serbărilor populare, ce-au avut loc pînă seara tîrziu.

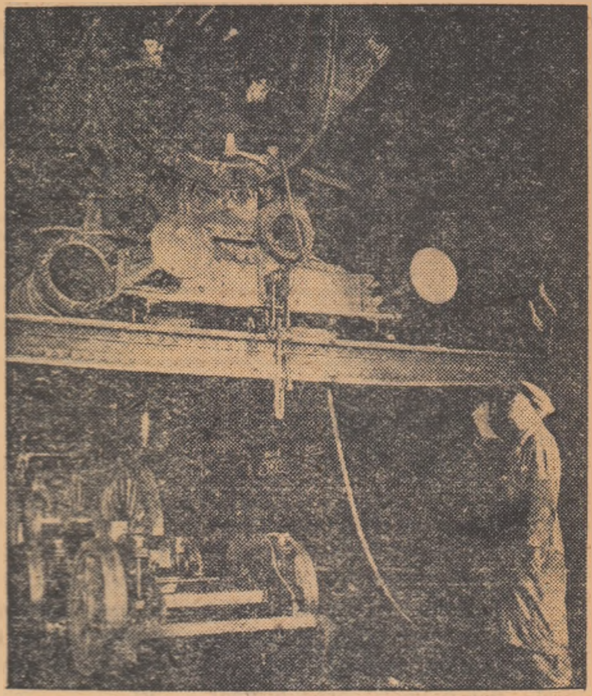
...Fosta Piața 28 Martie, răsuna de melodiile horelor și sîrbelor. Se strînsese ă aici, zeci de mii de cetățeni ai Capitalei.

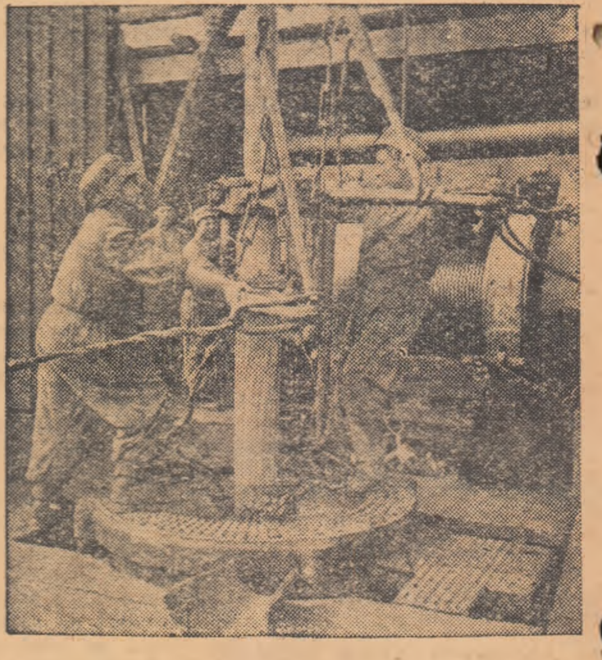
Pe estrada amenajată în centrul pieței, tovarășul D. Diaconescu, președintele Sfatului popular al Capitalei, dă citire Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri, cu privire la schimbarea numelui Pieții 28 Martie în Piața Unirii. În uralele cetățenilor, se dă jos tăblița cu vechiul nume și se prinde cea nouă.

Rînd pe rînd, pe scena din centrul pieței se perindă apoi orchestre și formații de artiști amatori, din fabricile și uzinele Capitalei, care prin cîntecele și dansurile lor, cinstesc sărbătoarea Unirii. Fanfara cîntă apoi Hora Unirii, la care se prind sute de oameni. Moment negrăit, solemn pe care nimeni dintre cei de față nu-l va uita.

...In luminile jocurilor de artificii, care nu mai contenesc, piața capătă o înfățișare de basm. Ziua aceasta, seara aceasta vor rămîne adînc săpate în inimile bucureștenilor.

In prag de februarie...

Sirenele sună parcă mai înflăcărate în aceste zile din prag de februarie! Muncind cu avînt patriotic, harnicii ceferiști de la „Grivița Roșie" (foto 1) făuresc noi și grandioase locomotive, duc mesajul muncii lor rodnice de la un capăt la altul al țării. Bravii petroliști de pe Valea Prahovei (foto 2) fac ca bogățiile sondelor să fie mai îmbelșugate. Ei sînt vrednici urmași ai eroilor ceferiști și petroliști, ai celor care, cu 26 de ani în urmă, s-au ridicat la luptă pentru pîine și libertate înfruntînd gloanțele burghezilor și moșierilor, luptînd pentru visul ce s-a împlinit în zilele noastre.

Bogăție nouă

Gerul de dimineață frige. Soare de iarnă, cu dinți. Razele roșietice învăpăiază totul — sticla geamurilor curate, acareturile din jur, toate noi, din cărămidă. Îl căutăm pe președinte. „Să mergem la grajd, poate că-i pe acolo", spune Gheorghe Dumitru, un flăcău subțirel și înalt.

Sînt mulți cai în grajd. Aproape două sute. Lîngă o iesle, un om voinic, cu părul albit. Moș Costache Ioniță. Se necăjește cu niște mînzoci neastîmpărați. Îi îndeasă cu ovăz și ei... își scutură obraznic coama lucioasă și-l bat cu botul. Bătrînul nu se lasă, știe el cum se cresc caii, că-i om trecut prin viață. Are 70 de ani. Ar putea să stea acasă, pe cuptor, dar nu-l rabdă inima. E chiar în brigada lui fecioru-său, Răducan Costache.

Pe președinte nu l-am găsit aici.

— O fi la ateliere, la fierărie. Să mergem acolo, sugerează Gheorghe Dumitru. Aici lucrează meșterul Ștefan Mihăilă! se bucură tînărul. El m-a învățat meserie. Fierar sînt și eu!

Ne apropiem de atelier. Zang! Zang! Zang! se aud sunete de nicovală. Meșterul lovește, cu icnituri, într-o bucată de fier înroșit pînă la alb. O lovitură el, o lovitură puștiul din fața lui, negru tot de cărbune. Se oprește o clipă meșterul. Ne vorbește de munca din atelier.

— Acum, lucrăm fierăria la ușile de la debarcader, la cherhana. Ce spui, Trifane, terminăm azi? se adresează el ucenicului din față.

— Mai e vorbă! zîmbește acesta, arătîndu-și dinții albi.

Meșterul îl privește cu bunătate.

— E fiu de colectivist. Ne-am trezit într-o dimineață cu el, în atelier. „Vreau să mă fac fierar, nea Ștefan!" Bine, fă-te, i-am zis. Pune mîna pe foale! Și a rămas aici. N-are decît 15 ani, dar a și prins meseria. Ba, face și zile-muncă acum, primește grîu, floarea-soarelui, pește, bani. Eu, pe vremea mea, primeam palme. Amară vreme! Iarna, dormeam pe vatră, în atelier, vara, în căruțele aduse la reparat...

★

Discutînd gălăgios cîțiva colectiviști se apropie venind dinspre saivane. Vorbesc cu o femeie.

— Președintele! spune secretarul, arătînd cu mîna către femeia oacheșă din fața noastră. Repede, c-o scăpăm, nu stă o clipă locului. Acu-i aici, acu-i colo — la grajduri, la atelier, la lac... E în gospodărie, de cum se luminează.

...„Cu docarul e frig pînă la cherhana, tovarășă președinte. Să luăm mașina, aud cum insistă careva dintre oamenii strînși în jurul ei.

Maria Chiran, președinta, nu-i răspunde. Îl privește nemulțumită. Omul întoarce capul într-o parte. „Are dreptate, își spune tot el în gînd. Cum o să hurducăm camionul gospodăriei prin hîrtoape. Altul i-i rostul".

S-a stîrnit un vîntișor — foc! Îți săgetează ochii. Dinspre dunga de apă ascunsă undeva sub zare, vine un miros sărat de pește. Cum o fi arătînd cherhanaua?

Lacul e cam la 7 km. depărtare de sat. Îl folosesc cinci gospodării colective printre care și „Dobrogeanu Gherea", aceea unde mă aflu.

— Colectiviștii din Strachina — așa-i zice satului — au realizat cele mai multe zile-muncă la pescuit, ne informează inginerul piscicol, Ioan Ispanovici. Brigada lor de pescari numără nouă oameni. Priviți! (pe întinderea apei, dincolo de stufărișul de trestie uscată, se zăresc trei puncte negre)... Sînt bărcile noastre. Acolo-i brigada lui George Vlădescu, din Strachina. Pescuiesc cu avele. Cu năvodul nu mai merge acum. S-a lăsat crapul la fund, se teme de frig. Mult pește am prins anul care a trecut, peste zece vagoane. Numai colectiviștilor din Strachina le-au revenit 20.000 kg pește, înafară de cel contractat cu statul, pe care au luat 132.840 lei. La anul o să prindem și mai mult. Dublu, poate...

Privesc de-a-lungul lacului învăpăiat de luminile soarelui. Pare o punte de safir, ce leagă cherhanaua de satul profilat la orizont. O punte care, asemeni celor din basme, va dărui harnicilor colectiviști o nouă bogăție.

AL. DINU-IFRIM

Atlasul Pionierului

REPUBLICA INDIA

Dacă un călător suit pe Nanda-Davy, cel mai înalt pisc indian al Himalaiei, ar putea cuprinde cu ochiul întregul pămînt al Indiei, ar rămîne uimit în fața varietății și frumuseții sălbatice, negrăite, a peisajului. Uriașul teritoriu al Republicii India (aproape 3 milioane km^2) de-a lungul căruia șerpuiesc alene Gangele și Brahmaputra, cuprinde ca într-un decor feeric și veșnic altul, cîmpii mănoase de orez, plantații de bumbac, ceai, cafea și trestie de zahăr, păduri tropicale totdeauna verzi, savane cu ierburi înalte, podișuri arse de soare, palmieri gigantici. Flora Indiei numără cam 21.000 varietăți de plante. Iar belșugul de vegetație înlesnește traiul unui nesfîrșit număr de viețuitoare, de la gingașul fluture Collima, pînă la elefanți și rinoceri.

★

Pămîntul acesta mănos și de o frumusețe unică, a adăpostit din timpuri străvechi, o populație numeroasă, harn creatoare a une Despre această sit nenumărate 3000 de ani îna Pe vremea aceec făureau arme și doabe fine de au bac și lînă, vase Ei trăiau în ora arhitectură, înze sisteme de canal

Grînarul nesfîrș țiile ei exotice, și celălalt aur, bumbacul, au atr în urmă, pofta ne colonialiștilor. Pri în India, prin se ghezii. De-a lung renți" și cîteodată le-au fost francez ceasta pînă cînd Orientale, care a puri comerciale, unealta asupritoa englezi, se instăpî

reportaj / știri / informații / NOUTĂȚI TEHNICE / reportaj

Au început lucrările celui de al XXI-lea Congres al P. C. U. S.

Pe drumul comunismului

(Urmare din pag. 1-a)

din toate este aceea care va face ca în viitorul apropiat, în Uniunea Sovietica, sa se împlineasca, biruitor, comunismul : planul de 7 ani.

Cînd, cu cîteva luni în urma, tovarășul N. S. Hrușciov a dat citire raportului cu privire la „Cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe 1959-1965", întreaga omenire a fost uluita, emoționata în fața acestor gigantice proiecte. Cifrele acestui plan, care înfățișeaza dezvoltarea economica a Uniunii Sovietice în urmatorii 7 ani, vor duce poporul sovietic spre culmile cele mai înalte ale civilizației și progresului, ale fericirii omenești. Avîntul anilor aceștia va face ca Uniunea Sovietica să întreaca economicește țările capitaliste cele mai dezvoltate și să faca un pas covîrșitor spre obiectivul prevăzut pentru 1970 : depașirea producției totale și pe cap de locuitor a Statelor Unite, cea mai bogata țară capitalista de pe glob.

Victoriile acestea pașnice ale Uniunii Sovietice fac sa sporeasca, înzecit, forța și tăria întregului lagăr socialist. Călăuzit de principiile luminoase ale prieteniei și ajutorului frațesc, poporul sovietic acorda un sprijin dezinteresat, neprecupețit, tuturor popoarelor care astazi, în țările lor, construiesc socialismul. Poporul romîn simte din plin acest sprijin călduros, datorită caruia, oamenii muncii de la noi, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, au izbutit sa înlature moștenirea grea a trecutului, sa își faurească o patrie noua, înfloritoare. De aceea, poporul nostru e mîndru și bucuros de succesele grandioase ale Uniunii Sovietice, piatra de temelie pentru unitatea și forța țărilor lagărului socialist. Succesele acestea arată limpede superioritatea orînduirii socialiste și întăresc perspectiva hotărîtoare a victoriei socialismului în întrecerea pașnica cu capitalismul.

Sporind tăria economică și capacitatea de apărare a Uniunii Sovietice și a întregului lagar socialist, planul de 7 ani va face sa creasca puterea forțelor păcii de a împiedica pe imperialiști și ațațătorii la război să dezlănțuie un nou măcel. De aceea, toți oamenii iubitori de pace de pe glob privesc cu încredere și speranța spre poporul sovietic, spre munca sa rodnica, neobosita.

...De pretutindeni pornesc saluturi fierbinți către Congresul XXI al P.C.U.S., eveniment de seamă pentru întreaga omenire. Fiindcă acolo, la Moscova, în Capitala păcii, detașamentul de frunte al poporului sovietic care făurește — primul în lume — comunismul, discută probleme de o covîrșitoare însemnatate. Probleme de care se leagă triumful progresului și păcii, viitorul fericit al omenirii.

MOSCOVA, 27 IANUARIE...

In Marele Palat al Kremlinului din Moscova s-a deschis la 27 ianuarie, ora 10, cel de al XXI-lea Congres extraordinar al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

In sala de ședințe se află delegații la Congres. In tribuna Congresului au luat loc oaspeții — reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești frățești.

Congresul a fost deschis de Nikita Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S.

N. S. Hrușciov a anunțat că la Congres au fost aleși 1.269 delegați cu vot deliberativ și 106 delegați cu vot consultativ.

La propunerea primului secretar al C.C. al P.C.U.S., Congresul a păstrat un moment de reculegere în memoria eminenților activiști ai mișcării muncitorești și comuniste internaționale care au încetat din viață în perioada de după Congresul al XX-lea al P.C.U.S. : Marcel Cachin, Boleslaw Bierut, Antonin Zapotocky. Giuseppe di Vittorio, Gheorghi Damianov și eminentul luptător pentru pace Frederic Joliot-Curie.

N. S. Hrușciov a salutat delegațiile și pe conducătorii delegațiilor celor 70 de partide comuniste și muncitorești care au sosit la Congres.

Apoi Congresul a ales organele de lucru : prezidiul, secretariatul, comisia de redactare și comisia de validare.

Alexei Kiricenko, care prezidează ședința de astăzi a Congresului, a dat cuvîntul lui Nikita Sergheevici Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S. și președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., pentru a prezenta raportul „CU PRIVIRE LA CIFRELE DE CONTROL ALE DEZVOLTARII ECONOMIEI NAȚIONALE A U.R.S.S. PE 1959—1965".

★

La invitația C.C. al P.C.U.S., luni dimineața la ora 8,40 a sosit la Moscova delegația Partidului Muncitoresc Romîn, care participă la lucrările celui de al XXI-lea Congres al P.C.U.S.

Din delegație fac parte tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., conducătorul delegației; Chivu Stoica, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Miniștri; Gheorghe Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului Central al Sindicatelor; Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., secretar al C.C. al P.M.R. și Leonte Răutu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

„Vreau să devin nimic"

Ora de compunere cu tema „Ce vreau să devin" a luat sfîrșit. Profesorul, îngîndurat, zîmbește amar, răsfoind cîtva timp caietele copiilor. Ochii-i rămîn ațintiți pe o foaie aproape albă. „Nu vreau să devin nimic, pentru că știu bine că noi toți nu vom mai trăi nici zece ani". Cine-i copilul care a scris astfel, unde trăiește el ? Numele lui poate e Tom sau John, dar lucrul acesta n-are importanță. El trăiește în S.U.A. și singur acest amănunt îți vorbește despre viața lui.

Micuțului Tom, sau John, i se oferă prima lui jucărie, cea mai... modernă, desigur. Este macheta unui oraș. Deasupra ei stă atîrnată o bombă cu hidrogen. Micuțul apasă pe un buton și... orașul a dispărut prefăcut în fărîme. Mai tîrziu, Tom sau John, merge la școală : deseori este nevoit să se ghemuiască sub bancă la auzul sirenei care dă alarma împotriva „atacului" aerian. Grija oficialităților americane este vădită : să strecoare necontenit în mințile copiilor ideea inevitabilității războiului.

...In cursul anului 1958, în multe școli din S.U.A. a fost declarată stare de asediu, fiindcă băieții și fetele au sărit să bată pe profesori. Doi frați, unul de zece ani și altul de doisprezece, au terorizat un oraș întreg din statul Oklahoma. Cînd au fost prinși și arestați ei au declarat că le-a venit în minte să se apuce de crime în urma celor văzute la televizor și cinematograf.

...Presa americană vorbește alarmată despre tineretul între 10 și 20 de ani. După statisticile oficiale ale Biroului federal de cercetări, 42% din cei arestați în 1957 pentru crime au fost tineri sub 18 ani.

Și este firesc să se întîmple astfel, acolo unde cea mai mare parte a noului buget prevede cheltuieli pentru pregătirile de război, pe cînd pentru nevoile învățămîntului capitaliștii „aruncă doar fărămituri de la masa lor, pregătită pentru ospățul de război", după cum relatează în cartea sa Hary Holden, unul dintre oamenii cinstiți din America.

Multe din școlile americane sînt improvizate prin șoproane și garaje. Mulți dintre absolvenți părăsesc școala neștiind să scrie corect gramatical. Dar pe cei răspunzători de educația copiilor asta nu-i miră deloc, fiindcă ei nu vor să crească niște tineri cu o cultură aleasă. Cuvintele marelui om de afaceri, președintele fondului Ford, M. Hachins, sînt grăitoare în această privință. „La noi în S.U.A., învățătura n-are nici o legătură cu succesul în viață". Este de altfel un lucru care poate fi adeverit la tot pasul de marele număr de profesori care servesc băuturi în cafenele sau spală vase prin restaurante. Ei sînt nevoiți să facă astfel dacă nu vor să flămînzească, fiindcă munca pedagogilor este prost retribuită.

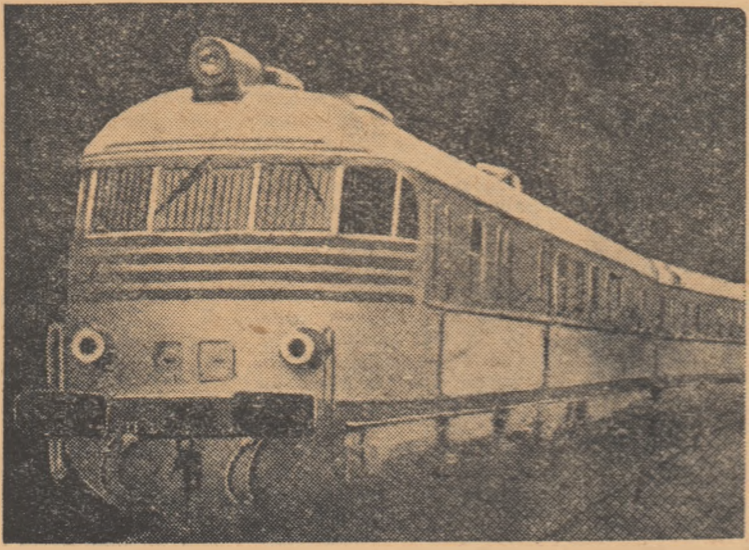
V-ați întrebat, desigur, citind primele rînduri, de ce profesorul zîmbea amar deschizînd caietele de compunere ale elevilor. Acum vă veți putea răspunde singuri...

AL. MIHU

...rbătoarea poporului frate maghiar

„Expresul argintiu" — așa este numit în R. P. Ungară minu-
...l tren pe care-l vedeți în fotografie. Reprezentînd una din cele
moderne cuceriri ale tehnicii, trenul acesta, căruia aluminiul
care e fabricat îi dă o înfățișare de săgeată strălucitoare, este
...devărată mîndrie a constructorilor maghiari. Alături de noile
...onstruite, de mașinile industriale perfecționate, de tonele de
... produse peste plan, de belșugul recoltelor, Expresul argintiu
...nscrie cu cinste în șiragul succeselor dobîndite în ultimii ani de
...enii muncii maghiari, sub conducerea partidului.
De aceea, ziua de 31 ianuarie, zi în care se împlinesc 13 ani de
...roclamarea R. P. Ungare, este pentru poporul frate maghiar o
...ătoare a victoriilor, un simbol al vieții libere și fericite.

...ceputà,
...vilizații.
...-au gă-
...nd cu
...noastre.
...dieni își
...onz, po-
...le bum-
... aramă.
...inunată
...r cu...

..., bogă-
...nisipuri
...ășos —
... veacuri
...e jaf a
...ebarcat
... portu-
... „concu-
..." la jaf,
...ezii. A-
... Indiilor
...ile sco-
...apt era
...cherilor
...itiv în

India, alipind-o Imperiului Britanic.

De atunci, pentru popoarele de pe malurile Gangelui a început lanțul nesfîrșit al suferințelor. Secătuind bogățiile țării, colonialiștii exploatau crunt pe indieni, ținîndu-i în adîncă înapoiere și mizerie. Foametea îi secera pe harnicii truditori ai ogoarelor. Numai în 1770, în Bengal, au murit de foame 7 milioane de oameni, adică o treime din populație. Ciuma, holera și lepra făceau de asemenea milioane de victime. Din cauza trahomei — o necruțătoare boală de ochi — pe drumurile Indiei, în 1941, rătăceau 600 de mii de orbi. Pînă în 1950, aproape 85 la sută din populație era analfabetă...

★

Impotriva silniciilor făptuite de cotropitori, împotriva mizeriei și asupririi, popoarele Indiei s-au răsculat de nenumărate ori. Răscoalele însă au fost întotdeauna înăbușite în sînge de armele colonialiștilor. Abia după 1917, datorită Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, din Rusia, s-a deschis o pagină nouă și în istoria luptei popoarelor din India colonială. In rîndurile muncitorilor textiliști din Bombay, Calcutta, Delhy și alte orașe, au loc mari greve și demonstrații. Mișcările țărănești capătă și ele un nou avînt. Valul acesta de revoltă cuprinde întreaga țară și, sub presiunea lui, colonialiștii englezi sînt nevoiți să acorde independența Indiei, care la 26 ianuarie 1949 s-a proclamat Republică.

Urmările grele ale celor 200 de ani de stăpînire colonialistă, dăinuiesc și astăzi în India. Dar oamenii de acolo muncesc cu abnegație pentru a înlătura aceste urmări, pentru a-și făuri o patrie înfloritoare. Populația de 382 milioane a Republicii India e alcătuită din oameni care vorbesc limbi deosebite. Toți însă sînt însuflețiți de aceleași țeluri luminoase: libertate, progres, pace. Tot mai des răsună în India cuvintele : „Sarve djano suhino bhavantu". Ceea ce înseamnă: „Toate popoarele să trăiască în fericire".

VASILE MANUCEANU

informații NOUTĂȚI TEHNICE reportaj

Știința

De vorbă cu Prof. Univ. I. TARNAVSKI director al Grădinii Botanice din București

Cînd afară șuieră vîntul înghețat, te-ai gîndit vreodată, cititorule, unde poți să afli un loc scăldat în lumină și căldură, cu flori multe, ca o grădină în luna mai?

Zilele trecute am întîlnit pe cineva care veghează cu dragoste o asemenea lume minunată: tovarășul profesor I. Tarnavski. Ne aflam, firește... în serele Grădinii Botanice. Cupolele înalte, de sticlă, care adăposteau palmieri, lămîi și portocali, îmi îmbiau privirea spre cerul unei zile în plină iarnă. Prin pereții, tot de sticlă, vedeam în jur numai zăpadă. Doar acolo, pe un petec de pămînt, nimic nu stingherea viața liniștită a lumii verzi...

Stăteam de vorbă cu tovarășul profesor Tarnavski, căutînd să aflu cîte ceva din tainele grădinii minunate în care ne aflam.

— Aveți aici multe flori care infloresc de obicei iarna. Care e secretul îngrijirii lor? l-am întrebat.

— E cît se poate de simplu, mi-a răspuns profesorul. Orice copil care iubește natura poate să aibă iarna, în fiecare lună, flori în casă. Acum, de pildă, cine plantează în ghivece bulbi de gladiole, zambile sau lalele, și le va îngriji cu atenție va putea dărui de 8 Martie mamei, sau învățătoarei, o asemenea floare. Și desigur nu va fi mică bucuria și surpriza...

— Din scrisorile micilor naturaliști aflăm că au planuri chiar și mai îndrăznețe. Sîntem întrebați, de pildă, cum se pot cultiva în apă roșii pretimpurii.

— Nici lucrul acesta nu-i prea greu, dacă vor lucra cu răbdare și iscusință. Aici e vorba mai întîi de înlocuirea pămîntului cu așa-numita soluție a lui Knop. Și anume: pentru o plantă e necesar să ai un vas de doi litri capacitate, în care se pune o soluție compusă din: clorură de potasiu ($Ca(NO_3)_2$) 0,25 gr; sulfat de magneziu ($MgSO_4$) 0,25 gr; fosfat de potasiu (KH_2PO_4) 0,25 gr, urme de clorură de fier și doi litri de apă distilată. In acest borcan se plantează răsadul de roșii (dacă-l poate procura) sau se pun pe un tifon, care plutește pe apă, cîteva semințe de roșii (pe care le pot găsi ușor la orice florărie). Dacă pun semințe, urmează să îngrijească tînăra plantă, în mod obișnuit. După cele două repicări, planta trebuie să fie susținută de 1-2 bețișoare fixate înafara borcanului, pe un postament de lemn. Din timp în timp, trebuie să se adauge cîte puțină apă care să înlocuiască pe cea care se evaporă. Iar cam la o lună se înlocuiește soluția care a fost consumată. Este bine ca tot timpul planta să stea pe același loc cu multă lumină, dar nu în dreptul ferestrei, care se deschide de obicei. Acesta este esențialul spus în cîteva cuvinte. Cei care în munca lor au unele nelămuriri pot să scrie Grădinii Botanice și le vom răspunde bucuroși.

— Și cînd pot da rod roșiile astfel îngrijite?

— Pe la sfîrșitul lunii mai.

(Ei, ce ziceți de asemenea roșii pretimpurii? Desigur că vă vor răsplăti din plin grija cu care au fost urmărite).

Și acum pentru că mulți dintre cititori ne scriu că le-ar place să aibă un lămîi sau portocal, trebuie să le comunic din partea tovarășului profesor că aici e nevoie de ceva mai multă răbdare. Lămîiul, însămînțat și îngrijit bine, peste 2—3 ani poate fi altoit, și de aici nu mai e mult pînă să dea rod.

De altfel, tovarășul Tarnavschi mi-a mai împărtășit o veste bună: la Grădina Botanică se vor însămînța și îngriji cîteva sute de lămîi care vor fi dăruiți micilor naturaliști din țară...

FLORICA BALAN

Iarna în pădure

O zi geroasă, liniștită. Au încremenit în tăcere brazii și pinii împodobiți cu căciuli de nea. Arareori se spulberă cîte un norișor de zăpadă de pe ramura copacului, stîrnit de vreo veveriță sau o pasăre. Apoi din nou se face liniște...

O dată cu venirea iernii, în pădure, viața pare că încetează. Pare! Pentru că... în pădure, pe cîmp, în rîuri, viața continuă. Ea nu a încetat ci numai s-a schimbat. Nu veți vedea nicăieri, ce-i drept, urme de urs, arici, hîrciog sau țiștar. Aceste animale s-au culcat prin vizuinile și bîrlogurile lor, pentru a dormi somnul lung de iarnă, ascunși de dușmani și de frig.

„Moș Martin" a ațipit în bîrlogul său. Nu în zadar s-a înfruptat el, toată toamna, cu fructe, ciuperci, ghindă. Are acum destulă grăsime și nu se mai teme de geruri. Dar la primăvară, el va ieși din bîrlogul său, slab și înrăit. Somnul de iarnă al ursului nu este însă adînc. E ușor să-l trezești și să-l readuci la viață. In timpul hibernării ursul aude tot ce se petrece în jurul său, iar ursoaica naște în bîrlog pui și-i hrănește. Urșii albi nu dorm de loc.

Celelalte animale dorm mai adînc. Unele din ele cad într-o stare de amorțire completă. Acesta este somnul adevărat de iarnă.

Țiștarul, hîrciogul și ariciul s-au hrănit din belșug în timpul toamnei și au acum grăsime, de pe urma căreia trăiesc pînă în primăvară. In timpul iernii ei dorm adînc în vizuinile lor, încolăciți pentru a păstra căldura. Liliacul își înfășoară trupul cu aripile și, atîrnat cu capul în jos, el iernează prin podurile caselor sau prin scorburi de copaci. Unii lilieci au plecat încă din timpul toamnei în țări sudice.

Nu toate animalele dorm în timpul iernii. De pildă veverița. Ea se hrănește iarna cu semințe de molift și pin, cu ciuperci și alune strînse de cu toamnă, iar cînd gerul se înăsprește, se ascunde în vizuina ei. Incolăcindu-se ca un ghem, ea doarme cîteva zile la rînd. Iar animalele răpitoare mici: nevăstuica, dihorul, jderul, nu dorm de loc în timpul iernii, vînînd rozătoare și păsări.

In păduri, pe cîmp, în pămînt, haina caldă a zăpezii n-a ucis viața ci o apără numai, o ajută ca în primăvară să reapară mai puternică, mai vie.

Prima familie cosmică

Iată prima familie cosmică: Albina și cei trei pui ai săi. Albina este cățelușa care a călătorit de mai multe ori în rachetele sovietice la o înălțime de peste 100 kilometri. Lucrul acesta n-a pricinuit nici un rău sănătății sale. Dimpotrivă, ea se simte minunat împreună cu mica sa „familie".

ZILE ȘI NOPȚI PE SATELIȚI ȘI PLANETE ARTIFICIALE

Știința și tehnica sovietică au făcut posibilă realizarea în cosmos a unor aștri artificiali de dimensiuni din ce în ce mai mari. Pe astfel de aștri, ziua și noaptea se produc altfel decît sîntem obișnuiți aici, pe Pămînt.

În timp ce pe Pămînt ziua și noaptea sînt produse de învîrtirea Pămîntului în jurul axei sale, pe sateliții artificiali ai Pămîntului ziua și noaptea se datoresc rotirii lor în jurul Pămîntului. Să ne închipuim că ne aflăm pe sputnicul III care, datorită mărimii sale, cît un automobil, poate lua cu sine ușor 2—4 oameni. Cînd este ziuă și cînd este noapte aici?

Iată: acum tocmai trecem între Pămînt și Soare, în plină zi, deasupra regiunii Moscovei. Călătorind prin cosmos cu 28.000 km/oră, ne sînt de ajuns doar cîteva zeci de minute pentru a ocoli globul terestru și a trece pe partea opusă deasupra apelor Oceanului Pacific. Aici domnește întunericul nopții, căci Soarele a rămas de cealaltă parte.

Ce mult s-a scurtat ziua și noaptea pe sputnicul III! In 24 de ore, în timp ce la București sau la Praga trec doar o zi și o noapte (pentru că în acest timp Pămîntul se învîrtește o singură dată în jurul axei sale) pe satelit trec cam 13 nopți și tot atîtea zile (pentru că în acest timp se învîrtește cam de 13 ori în jurul Pămîntului).

Altfel stau lucrurile cu ziua și cu noaptea pe prima planetă artificială lansată de Uniunea Sovietică. Pe acest corp ceresc nu este niciodată noapte! Pentru că în toate cele 450 zile pămîntene cîte sînt necesare planetei pentru a face o rotație în jurul Soarelui, sîntem continuu luminați de razele solare. Aceasta se datorește faptului că nici un corp ceresc nu le împiedică să ajungă la noi.

Să vedem ce se va întîmpla pe viitoarele nave cosmice care vor avea mai multe încăperi și pasageri. Pe astfel de corpuri cerești, pe partea luminată de Soare va fi ziuă, iar pe cealaltă parte va fi noapte. Dar viitorul călător cosmic, făcînd numai cîțiva pași va putea să treacă dintr-o încăpere în alta și deci din plină zi în plină noapte. Iar dacă va fi necesar ca în întreaga planetă să fie ziuă, cu ajutorul unor dispozitive (de pildă cu oglinzi) se va putea obține ca tot timpul să fie numai zi.

Astfel în cosmos, noaptea și ziua vor putea fi stăpînite după cum o vor cere cercetările științifice și buna desfășurare a activității cosmonauților, consacrate progresului omenirii.

PAUL MIHAI

NE-32°4'

POVESTIRE IN IMAGINI DE A. WEISS — DESENE N. ZAMFIR

REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE

Acțiunea se petrece într-un orășel de munte. Mihai, Dana, Fane și mica Tița, alcătuiesc un grup de buni prieteni care își petrec vacanța împreună. Intr-o noapte, Mihai aude o convorbire ciudată în curtea vecinului său Băluță, fost anticar. Mihai găsește un aparat de radio recepție-emisie cu undă dirijată, ascuns în iedera ce acoperă gardul. Inștiințîndu-și, a doua zi prietenii, Mihai constată, spre dezamăgirea lui, că aparatul nu mai e la locul său. Copiii hotărăsc să meargă la miliție.

Pagini dintr-un jurnal de zi

Pagini întregi din jurnalul unității de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 11 din Constanța, cuprind însemnări despre activitatea pionierilor din clasa a III-a C. Să citim împreună cîteva din aceste însemnări:

30 OCTOMBRIE 1958. S-au petrecut atîtea lucruri interesante și emoționante azi, încît nici nu știi cu ce să începi. In primul rînd, cei mai buni școlari din clasa a III-a C au primit cravata roșie de pionieri. Detașamentul clasei a IV-a i-a pregătit de mult pentru acest eveniment. Primirea în rîndurile pionierilor a avut loc la clubul Șantierului Naval, în fața strungului la care a lucrat neînfricatul luptător utecist Filimon Sîrbu. La adunare au luat parte numeroși muncitori din port. Ei au vorbit despre dîrzenia și eroismul de care a dat dovadă Filimon Sîrbu. La sfîrșit, Blană Ionel, unul dintre noii pionieri, a promis în fața muncitorilor că nu va uita niciodată că a primit cravata roșie la locul unde a lucrat Filimon Sîrbu.

5 NOIEMBRIE 1958. Pionierii din clasa a III-a C au organizat în clasă „Colțul utecistului Filimon Sîrbu". Astăzi ne-au chemat să-l vedem. L-au făcut foarte bine. Pe o pînză roșie au fixat portretul lui Filimon Sîrbu. Alături, au atîrnat un caiet în care au avut grijă să scrie tot ce au aflat de la muncitorii din port despre Filimon Sîrbu. In jurul portretului au pus poezii și cîntece revoluționare pe care urmează să le învețe.

22 NOIEMBRIE (ORA 11). La megafon, vocea instructoarei a anunțat: „Emisiunea de astăzi este realizată de pionierii clasei a III-a C". Am ascultat cu toții programul. Era închinat lui Filimon Sîrbu. S-au citit pagini din viața lui de luptă, s-au spus multe poezii și s-au cîntat cîntece revoluționare.

27 NOIEMBRIE 1958. Blană Ionel, acum președintele noului detașament, ne-a invitat la întîlnirea pe care au organizat-o cu utemiștii din port. Noii pionieri au ținut să le arate cum cinstesc ei memoria neînfricatului luptător Filimon Sîrbu. Notele 9 și 10 din catalog, și însemnările din jurnalul lor de detașament, au dovedit utemiștilor că pionierii clasei a III-a C și-au respectat angajamentul luat în ziua cînd au primit cravata roșie. In ziua aceea s-a născut noua tradiție a detașamentului.

ANA COZMIȚA

„Pasagerul clandestin"

Pepicek — pionier la o școală din Praga, se pomenește pe neașteptate, călător clandestin pe un avion T. U. 104 care duce la Festivalul de la Moscova o delegație a tineretului cehoslovac. Fiind descoperit pe avion chiar în timpul zborului, nu mai poate fi dat jos ci este „nevoit" să meargă la Moscova.

Pe aeroportul din Moscova, Pepicek găsește o valiză și împreună cu noul său prieten Mișa pornesc în căutarea stăpînului ei. Din întîmplare însă, valiza se desface și din ea cad monezi de aur, șiraguri de perle, bancnote și chiar un pistol. După o serie de urmăriri dramatice și spectaculoase nu mică le este mirarea văzînd că „spionul" supravegheat de ei este un artist, un prestidigitator! Avionul T. U. 104 îl aduce pe Pepicek la Praga înapoi, fără ca acasă să se fi simțit lipsa lui. Bineînțeles n-a fost prea mică mirarea părinților și a fratelui lui Pepicek, văzîndu-l pe acesta la televiziune, în prim plan, într-un film trimis de la festivalul din Moscova!!

In fotografie: *Pepicek acasă la Mișa minunîndu-se de jucăriile mecanizate ale acestuia.*

Spartachiada de iarnă a pionierilor și școlarilor

Toți copiii, la antrenament!

Pe tovarășul director al Școlii maghiare de 7 ani din Valea Strîmbă, l-am întîlnit în timp ce ne aflam în drum spre această comună. Cum scopul nostru era să stăm de vorbă chiar cu tovarășul director, ne-am grăbit să începem interviul încă de pe drum:

— Tovarășe director, cîți pionieri și școlari din școala dumneavoastră participă la Spartachiadă?

— 270!

— 270! Din cîți?

— Din 270.

— Prin urmare, toți pionierii din comună!

— Da, toți știu să schieze. Anume am ales schiul, deoarece — în comparație cu șahul și săniușul — este mai puțin practicat de unii copii. La noi aș putea spune că nu există om care să nu schieze. Schiază tot satul. Și copiii și oamenii mari. De la 5 ani pînă la 60 de ani. Este cel mai îndrăgit sport prin părțile noastre. Cel mai bătrîn schior e Totar Francisc. Are 60 de ani.

— Dar cel mai tînăr?

— Forico... Francisc. Forico nu are decît 5 ani. Anul trecut, a obținut, de altfel, și diploma de cel mai „tînăr" participant!... In fiecare după-amiază pionierii și școlarii, după terminarea lecțiilor, se duc la Fundul Izvorului să schieze. Organizează la iuțeală zeci de „concursuri" unele mai interesante ca altele... Avem în școală o serie întreagă de schiori buni, cu care putem face față oricărui concurs: Saygo Iosif, Benedek Magda, Balint Ștefan...

...Cînd am ajuns în comună aflasem tot ce ne interesa: că pionierii se antrenează intens în vederea următoarei etape a Spartachiadei, că mulți dintre ei învață acum să sară la trambulină...

La școală însă, nu era nimeni.

— Uitați-vă! ne făcu atenți tovarășul director, arătîndu-ne dealul din fața școlii.

Intr-adevăr, pe pîrtia de la Fundul Izvorului era o mare animație.

Toți copiii erau la antrenament!...

EMIL DOBRESCU

Cine-i de vină?

Eram de față cinci persoane: eu, Frunză Ștefan, Hanganu Eduard, Grigoraș Elvira și Dabija Constantin — membri ai colectivului de conducere al unității nr. 46 — Școala medie mixtă din comuna Negrești, regiunea Iași. Subiectul discuției noastre: felul în care se desfășoară faza de iarnă a Spartachiadei pionierilor și școlarilor.

De la bun început, trebuie spus că, în această u... nu s-a făcut încă *nimic* (cu toate că a trecut o lună de zile de la începerea Spartachiadei).

Cauza?... Să ne răspundă mai bine cei de mai sus! Să le dăm deci cuvîntul:

Frunză Ștefan — președintele unității: Inscrieri s-au făcut. Și la săniuș, și la schi și la șah. S-au înscris o mulțime de pionieri și școlari. Am lista la mine încă de cînd... Numai că n-am avut timp s-o studiez. Promit însă că voi face asta curînd. După aceea, o să discutăm despre felul cum se vor desfășura probele, să alegem locul concursului, să mai facem și cîteva antrenamente, căci nu ne putem prezenta așa, nepregătiți!

Dabija Constantin, președintele detașamentului nr. 1: La noi treburile stau mai bine. Nu numai că am terminat înscrierile, dar am fost și în recunoaștere; la Valea Mare. Este o pîrtie minunată. Ne-am dat drumul și cu săniuțele de două ori. Acolo am hotărît noi să ne antrenăm în vederea Spartachiadei!

Și Hanganu Eduard și Grigoraș Elvira mi-au spus cam același lucru.

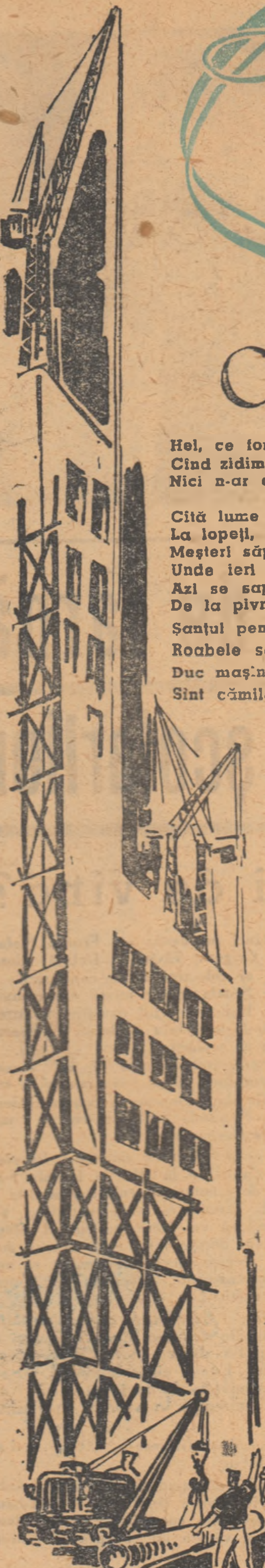
După cum se vede, deocamdată s-au făcut... liste. Urmează ca pînă în martie listele să fie studiate, pînă în aprilie „pregătite condițiile", și în luna mai... poate că o să vedem un concurs de săniuțe și la Negrești!

D. EMIL

Pentru ȘEZĂTORILE VOASTRE

Létay Lajos

Ca un furnicar

Hei, ce forfotă mai iasă
Cînd zidim o nouă casă !
Nici n-ar crede, cin' nu vede
Cîtă lume se repede
La lopeţi, cazmale mari —
Meşteri săpători, pietrari.
Unde ieri stăteau ţăruşii
Azi se sapă groapa uşii
De la pivniţă, şi-atent,
Şanţul pentru fundament.
Roabele se tot descarcă...
Duc maşini, nisip, de parcă
Sînt cămile cocoşate.

Munţi de lut le cresc pe spate.
Ţeava-i trasă de tractoare,
Carele-s huruitoare,
Şi e praf şi-i gălăgie.
Unde-i, frate-o magazie ?
Cîţi încap acolo, saci ?
Dar cu grinzile cum faci
Să nu-ţi cadă-n cap de-a rîndul ?

Ca un furnicar e cîmpul,
Nimenea odihnă n-are,
Totu-i larmă şi mişcare.
Capul de s-ar dumiri :
Cine se descurcă-aci ?

Inginerul

Ia priviţi-l
Pe-acel om !
Liniştit stă
Ca un pom.
Rătăcit pe-aici
E oare ?
Nici un fel
De treabă n-are ?
Da de unde !
Mii şi mii
El struneşte
Melodii,
Schimbă totu-n
Strună vie,
Larma grea
In melodie.
El pe toate
Le aşază :
Muncă,
Ordine şi pază.
Toţi se duc
Să mi-l asculte:
Vede multe,
Ştie multe.

Ţine n palmă-un
Şantier.
Doar de-aceea-l
Inginer !
Liniştit,
Vorbeşte-n şoapte —
Dar ades
La miez de noapte
Se frămîntă,
Tot socoate,
Frumuseţe,
S-aibă toate :
Camerele —
Numai soare,
Scările —
Strălucitoare,
Şi cămări,
De roade pline
Să-l cinstească
Gospodine.
Fericit,
Priveşte-aici ;
Ziduri cresc
Din linii mici,
Pînă la stele
Să răsară
Case noi,
Aici, la vară !

In romîneşte de
ION BRAD

PARTIDULUI

De viscol nu mi-i teamă, îl înfrunt !
Nu mă-nspăimîntă marea zbuciumată,
Cînd prietenii-s la greu, nu mă ascund
Pe piept îmi arde roşia cravată.

Da, ştiu şi eu că este mai uşor
S-aştepţi să-şi bată capul mama, tata
Decît să simţi că eşti mereu dator
Să fii în fiecare clipă gata.

Insă mai ştiu că nu-i cinstit să stai ;
Nicicînd de muncă să nu-ţi fie teamă
Şi-o mînă de-ajutor voios să dai
Cum fac băieţii care-ţi sînt de o seamă

Sînt unul dintre mulţii tăi nepoţi
Ce credincioşi mereu îţi vor rămîne
Şi vreau de pe acum să mă socoţi
Partid iubit, ostaşul tău de mîine.

ILEANA DRAGOŞ

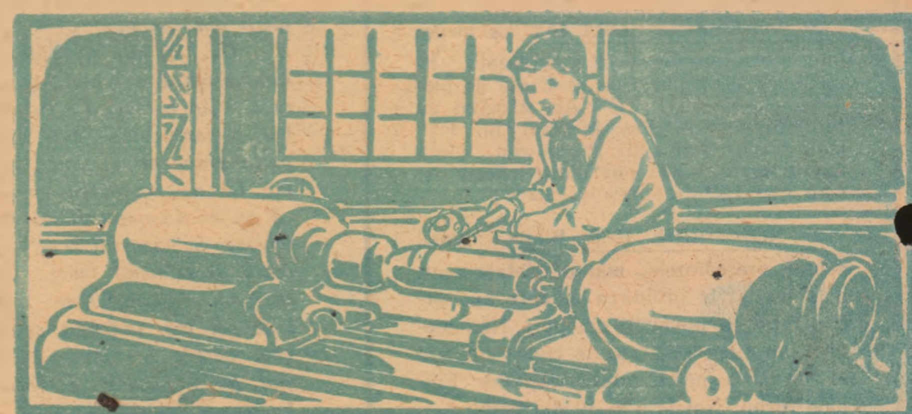
RĂSPUNS

Lidiei Orlova-U. R. S. S.

— Scrisoarea ce-ai trimis din Uniune
Ne-a bucurat, ca tot ce povesteşti
E cale lungă pîn-la Bucureşti
Dar zboară iute gîndurile bune.
Ai vrea şi tu să afli despre noi,
Cum ne-mpăcăm cu şcoala şi cu jocul,
Şi prind la rîndul meu în mînă tocul
Să stăm puţin de vorbă amîndoi.
Oraşu-n care tata locuieşte
L-a-ntemeiat, se zice, un cioban,
Cinci veacuri împlineşte -n acest an,
Dar zi de zi, mereu se înnoieşte.
La şcoală sînt destul de silitor,
Sînt pionier şi cred că mă port bine.
Sînt în aceiaşi clasă ca şi tine
Şi voi sfîrşi în anul viitor.
Mai mult mă lupt cu cartea de chimie,
Formulele sînt greu de înţeles,
Invăţ şi poezii, dar mai ades
Imi place să citesc la geografie.

Am note foarte bune la desen,
Fac schiţe în creion şi în vopsele
Şi-mi place singur să găsesc modele
Dar, mai cu seamă, să cioplesc în lemn
Din trunchiul greu de nuc sau de stejar
Incerc să tai felii, cu ferăstrăul,
Şi-acasă, tata nu mă ia cu răul,
El e ce-aş vrea să fiu şi eu: tîmplar
Nici cînd greşesc pe alocuri nu mă ceartă,
Mi-arată şi n-aştept de cît atît.
Imi place strungul şi m-am hotărît
Voi fi tîmplar. Şi un tîmplar de artă !
Aşa gîndesc, şi cred că mă-nţelegi,
Iar dacă vrei să ne mai scrii o dată,
Doresc să-mi spui şi mie, tu, ca fată,
Ce meserie-anume îţi alegi ?

NICULESCU ALEXANDRU
pentru conf. TUDOR MAINESCU

Zurgălăii...

Peste drumul văii,
Limpezi, zurgălăii
Sună-n calea mea.
Parcă sînt, în seară,
Cu sclipiri de ceară,
Galeşi fulgi de nea.

Zurgălăii sună,
Stropi mărunţi de lună
Cad pe zarea-ntreagă
Inălbind trăpaşii,
Ne-ocroteşte paşii
Ţara noastră dragă...

Să-nflorească lutul
Fraged ca sărutul
Pe cîmpii, încoace,
Fruntea să-şi ridice
Soarele, din spice
Şi să fie pace
Şi să fie pace...

GHEORGHE TOMOZEI

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scinteii" tel 17.60.10; 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scinteii „I. V. Stalin".